

GEWOON PRESENT

VISIE OP MISSIE, IDENTITEIT EN PROFESSIONALITEIT
ANITA EN TIEMEN ZELDENRUST

In een gezinshuis zijn de begrippen *professioneelen* *gezinsmatig* in elkaar verstrengeld. De combinatie van beide is ook de kracht van het concept. Ze leggen een stevig vloertje voor de bloei van het kind dat in het gezinshuis verblijft. Ook kenmerkend voor een gezinshuis is dat begrippen als privé en werk, gezin en beroep, geliefde en collega, kind en cliënt, vrijwilliger en professional niet scherp zijn af te bakenen en vaak in elkaar overlopen.

Als we na willen nadenken over identiteit, waarden en missie van ons gezinshuis moeten we daarom beginnen bij wie wij, Anita en Tiemen, zelf zijn als persoon en als professional en hoe wij naar de wereld kijken. Onze visie op identiteit, missie en visie begint bij ons zelf.

1. IDENTITEIT

Allereerst, hoe denken we eigenlijk over de mens, wat is ons mensbeeld? Een pittige vraag, die we vanuit ons geloof willen benaderen. Wij zijn niet erg onder de indruk van de moderne gedachte dat menselijk leven slechts te verklaren is als het resultaat van een blind evolutionair proces, en dat ons bestaan zich derhalve afspeelt op een volstrekt willekeurige plek in de kosmos, zonder enig doel, oogmerk of bestemming. Integendeel, wij groeien steeds meer in het vertrouwen dat ons leven is geborgen in God, die liefde is. Alles is uit de Eeuwige ontstaan, alles en iedereen vindt daarin zijn of haar doel. Al onze haren zijn geteld. Ieder mens is waardevol en gelijk voor God.

Dat geloof geeft ons zin, inspiratie en vertrouwen. Het is onze drive om te leven en te werken in ons gezinshuis. We realiseren ons dat we participeren in een project dat groter is dan ons zelf.

2. WAARDEN

Uit deze inspiratie trekken we een aantal consequenties voor ons leven en werk, onze levenskunst en professionaliteit. We stellen vijf waarden centraal: ontvangen, dienen, geloof, hoop en liefde.

1. **Ontvangen.** In de bijbel zegt Prediker: "Geniet van het leven! Er is niets beters op de wereld dan eten en drinken en vrolijk zijn. Een mens moet hard werken tijdens het leven dat God hem op deze aarde geeft. Maar als je geniet, dan kun je het leven aan." Genieten begint bij ontvangen. Goede zorg begint bij ons eigen vitaliteit als opvoeders. Maar ontvangen is ook het aanvaarden van de gebrokenheid zoals die

Gezinshuis Zeldenrust: "Gewoon present". Visie op missie, identiteit en professionaliteit.

op ons afkomt. Leren van de kinderen die in ons huis verblijven. Leren van wie ze zijn en open staan voor de vragen die er in en door hen aan ons gesteld worden.

2. **Dienen.** "Het echte geluk is voor mensen die goed zijn voor andere mensen." Die schijnbare paradox houdt Jezus ons voor in zijn Bergrede. Deze woorden raken ons. Er hoeft geen tegenstelling te zijn tussen dienen en genieten. Juist in onze relatie tot de ander en diens behoeften vinden we onze eigen vervulling en bestemming. God zet mensen, en dus ook ons, in als kanalen van zijn liefde voor mensen. Dat besef weerhoudt ons er ook van om ons werk te doen vanuit onzuivere motieven, zoals zelfingenomenheid, schuldgevoel of zelfoverschatting (met het gevaar van uitputting).

In de bijbel reikt Paulus geloof, hoop en vooral liefde aan als essentiële waarden.

3. **Geloof.** Cruciaal voor wel of niet geloven is dat de keuze ervoor in vrijheid wordt genomen. We hebben respect voor andere levensovertuigingen van kinderen en geven daar ruimte voor. Tegelijk mag duidelijk zijn dat ons eigen geloof niet een jas is die je even aan- of uittrekt. Van de kinderen (en hun ouders) vragen we daar dus ook respect voor en heeft het plek in het dagelijkse gezinshuisleven.

4. **Hoop.** De praktijk van het leven is weerbarstig en imperfect. Opvang, begeleiding en therapieën kunnen falen. Een kind kan amper progressie boeken of niet eens met zichzelf kunnen leven. Hoop betekent dat we geloven dat ons handelen altijd zin heeft, als we ons voor het goede inzetten. Er is zelf nog een groter perspectief, over dit leven heen. Hoop geeft moed, ook bij tegenslag. Aan ons en hopelijk ook aan de kinderen.

5. **Liefde** beschouwen we als de basis voor onze pedagogische visie. De Griekse term *agapè* voor liefde willen we als werkwoord inzetten: "de concrete inzet voor elkaars bloei op weg naar gedeelde vreugde, vooral waar die bedreigd worden". Liefde uit zich praktisch, in onze houding en in ons gedrag. Het uit zich in *present* zijn: betrokken op de kinderen, empathisch, meebewegend, trouw en onzelfzuchtig. Niet gericht op repressie maar op behoeften en op herstel. Liefde is de basis voor ons streven naar vakmanschap. We volgen professionele standaarden voor kwaliteit en streven naar permanente groei in expertise.

3. MISSIE

Met onze missie formuleren we ons bestaansrecht.

Gezinshuis Zeldenrust wil voor kinderen die om uiteenlopende redenen niet meer thuis kunnen wonen een gezin zijn waar ze veilig en 'gewoon' kunnen opgroeien tot evenwichtige en verantwoordelijke persoonlijkheden, en waar mogelijke terugkeer naar de biologische ouders, of anders een goede omgang, wordt gestimuleerd.

Met ons werk willen we waarde toevoegen aan de levens van kwetsbare kinderen, die vaak al zoveel schade aan hun eigenwaarde hebben opgelopen. Het is onze

Gezinshuis Zeldenrust: "Gewoon present". Visie op missie, identiteit en professionaliteit.

ambitie om bij te dragen aan hun herstel en het vinden van hoop op een betekenisvol leven.

Als onderneming zetten we ons in voor het belang van zoveel mogelijk mensen. Omdat we zien hoeveel een gezinshuis kan betekenen zetten we ons graag in voor de groei van het aantal gezinshuizen in Nederland.

4. VISIE

Onze visie zegt iets over hoe we willen werken, onder meer onze pedagogische aanpak.

1. Relatiegerichte benadering

De kans op een goede ontwikkeling van een uit huis geplaatst kind is het grootst als de directe omgeving betrokken is bij de verdere opvoeding. Wij kiezen daarom voor een 'relation based' benadering waarbij we bewust investeren in de relatie met ouders, voogden, onderwijs, behandelaars en andere direct bij het kind betrokken personen.

Kenmerken van onze benadering zijn:

1. Het ontwikkelen van oprechte empathie voor de positie en de emoties van de ouder(s) en tegelijk ook helder zijn over onze eigen aanpak en positie.
2. Transparantie over hoe het met het kind gaat in het gezinshuis. Helder zijn over de eigen bereikbaarheid en gewenste vorm van communicatie. Open en eerlijke logboeken en verslagen schrijven, die we proactief en op regelmatige basis versturen.
3. Zelfstandigheid als gezinshuis. We hebben geen last van een wirwar aan opgelegde belangen, logica's en contacten, die vaak kenmerkend zijn als je een positie als franchisenemer of onderaannemer hebt. Dergelijke constructies bedreigen de kwaliteit en leiden af van het centraal stellen van het kind. Vanuit onze autonomie als professionals stellen we zelf een ondersteunende netwerksamen zoals een leerkring met collega-gezinshuizen, een raad van toezicht en een gedragswetenschapper.

2. Het gewone leven centraal

Voor kinderen in problematische opvoedingssituaties is herstel van het gewone leven cruciaal (W. Ter Horst, Herstel van het gewone leven, 1977). Het gewone leven is het voor de hand liggende, alledaagse leven waarin door de opvoeders aan de gewone behoeften van het kind tegemoet wordt gekomen, zoals zorg, aandacht, warmte en hartelijkheid.

Als gezinshuisouders willen wij kinderen dit gewone leven bieden. Op basis van de visie van W. ter Horst hebben we een methode ontwikkeld die reflecteert op zowel de opvoeders als het kind.

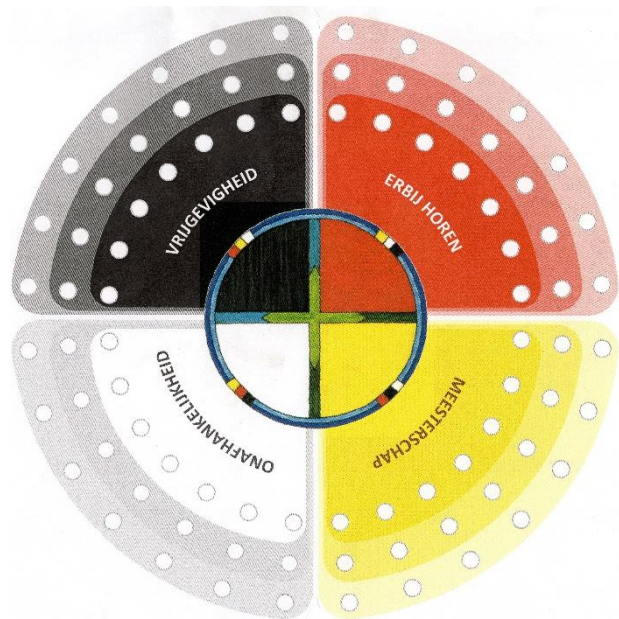
Gezinshuis Zeldenrust: "Gewoon present". Visie op missie, identiteit en professionaliteit.

- Opvoeders. Reflecteren op vragen als: heeft het kind 'echte' opvoeders, zijn we 'gewoon present', open voor en gericht op de kinderen, hebben we voldoende vaardigheden en zorgen we voor onze eigen vitaliteit?
- Kind. We bevragen ons op alledaagse aspecten zoals: is het kind voldoende fit, gezond, hygiënisch, veilig en in hoeverre kan het zich redden in allerlei situaties?

3. Circle of Courage

Kinderen komen tot bloei in een klimaat van herstel, support en steun, niet in een klimaat van controle en repressie. Cruciale vraag is: wat maakt dat kinderen tóch veerkrachtig zijn? Voor een antwoord hierop gebruiken we de filosofie van de Circle of Courage (Bendtro & Brokenleg) die stelt dat voor de positieve ontwikkeling van jeugdigen zij zich ontwikkelen op de volgende pijlers:

- **Relatie / Erbij horen.**
Waar hecht ik mij, voor wie ben ik belangrijk, waar hoor ik bij?
- **Competentie / Meesterschap.**
De ervaring dat je zelf iets kunt.
- **Vrijgevigheid.**
Iets van jezelf geven aan of delen met de ander.
- **Autonomie /Afhankelijkheid.**
Je kunt zelf iets kiezen.

Elk gebied is uitgewerkt in zeven deelgebieden op basis waarvan we inzicht krijgen in de sociale en emotionele ontwikkeling van de kinderen en tegelijk ankerpunten vinden om ontwikkeldoelen te stellen.

Minimaal vier keer per jaar voeren wij met ieder kind apart een "M&M gesprek", waarin hun ontwikkeling centraal staat. Voor zowel de Circle of Courage als het Gewone Leven hebben we vragenlijsten ontwikkeld die we met de kinderen doornemen. De resultaten daarvan nemen we mee in de ontwikkelplannen van de kinderen.

Versie oktober 2021.